

DE AVONDBODE,

Donnement

BUREAU VAN HET BLAD,
Wormoesstraat, N°. 206.
Handelaars en Postkantoren van het Rijk.Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

p r i j s

VOOR 3 MAANDEN

te Amsterdam

en Buitensteden franco.....

ADVERTENTIËN.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.

Elken regel meer..... » 25.

REGEL voor elke Advertentie en herhaling.. » 25.

Wat kan de dubbele Kamer doen? (*)

II.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

De kenmerkende eigenschap van de dubbele Kamer, welke de lezer ondervindt, die hetzelfde, al zij het ook zonder ingenomenheid voor de eene, noch voor de andere der beide hervormingspartijen vlagtig en oppervlakkig, van het begin tot het einde doorloopt, men wel eens doet, wanneer de nieuwsgierigheid voornamelijk drijft en aanstands te willen weten, waar het heen wil. Hij ziet zich dan standpunt gevoerd, dat hem nieuw is, en dat een duister gevoel niet bestaanbaar te zijn, maar dat hem nogtans toeschijnt op de punten te rusten, en waarvan hij kwalijk begrijpen kan, hoe hij er op gebragt is. Bij de herhaalde en bedachtzame lezing kan dit duidelijk worden.

is hij er nog verre van af, te voorzien, wat het eigenlijke begrip des schrijvers later zal blijken te zijn. In allen gevalle, begeerig om tot de nadere verklaring te spoeden, echorst hij zijn oordeel tot de nadere herlezing op. En zoo doet hij insgelijks bij de hierop volgende meening, dat men dergelijk voorstel evenzeer van de centrale sectie kon te gemoet zien, «wanneer zij oordeelt, dat geene hervorming, dan na oproeping van afgevaardigden uit Limburg en Luxemburg, wettig kan worden ondernomen.»

De oppervlakkige lezer (want van dezen alleen is hier de rede.) denkt hierbij ongetwijfeld aan de bedenkingen, die reeds in de gewone Kamer noemens het gemis van de afgevaardigden, immers wat Limburg aangaat, te berde zijn gebragt. Het wezenlijkste, waarop het hier aankomt, ontgaat hem, als van den aanvang aan.

Even geleidelijk geraakt hij dan voorts, — langs de verdere ontwikkeling van de wijze, hoe zoodanige conclusie kan gesteld zijn, hoe het rapport moet worden uitgebragt, hoe de dag der discussie bepaald, enz., enz., — bladz. 17, tot het voorname en eigenlijke hoofdstuk: «Is door de aanhangige ontwerpen, het gansche stuk der hervorming ver genoeg gebragt, om voor aanneming of verworping rijp te zijn?» — in verband met het onderzoek, welke de bevoegdheid der Kamer zij, zoo in of buiten het rapport die vraag werd opgeworpen.

«Welke is de bevoegdheid der dubbele Kamer, zoo in of buiten het rapport (van hare centrale sectie) de vraag wordt opgeworpen: — Is, door de aanhangige ontwerpen, het gansche stuk der hervorming ver genoeg gebragt, om voor aanneming of verworping rijp te zijn?»

En, de welmeenende, maar vluchtige, Lezer heeft het antwoord niet gereed? Geen wonder, want hoe vele malen vroeger had hij, zonder er bij stil te staan, dat gewichtige, hier alles verwarrende, woord laten doorsluipen, dat in de verbeelding tot de spil genomen is, waar omheen de gansche redenering zich slingert, maar dat voor het eigenlijke vraagstuk geene hoegenaamde beduidenis heeft.

Het is immers geene Hervorming der Grondwet, die aan de gewone wetgeving is voorgesteld geweest, en door haar noodzakelijk is verklaard. Integendeel, het enige stuk, waarin het woord eene enkele maal als ter loops gebezigd wordt, — het voorstel der vijf Leden tot het benoemen van eene commissie, aan welke de taak zoude worden opgedragen «eene lijst te maken der hoofdpunten en questien, welke bij de hervorming der Grondwet behooren in aanmerking te komen,» heeft in de afdeelingen der Tweede Kamer zoo weinig bijval gevonden, dat het door de voorstellers zelf werd terug genomen. Men zal het toch wel geene Hervorming heeten, dat ettelijke leden in de afdeelingen de gansche Grondwet wettig maken, en hier en daar op het een of ander artikel aanmerkingen maken; zonder vooraf gaand rijp onderzoek, (het zijn des schrijvers eigene woorden, bladz. 7.) zonder geregeld betoog, dat eerst de toets der juistheid ware. Wat aan de gewone wetgeving is voorgesteld geweest, en door haar noodzakelijk is verklaard, waren in de eerste plaats de volstrekt noodzakelijke veranderingen in de artikelen, «tot het voormalige grondgebied betrekkelijk en met deszelfs voormalige uitgebreidheid verbonden,» en vervolgens, «al wat verder in dit opzigt mocht voorkomen noodzakelijk te zijn.»

Dit was het, wat de gewone wetgevende magt te overwegen heeft gehad, en wat zij overwegen heeft. Geen van de beide takken, aan welke het stond om voorstellen te doen, heeft eene algemeene Hervorming verlangd of noodzakelijk geacht. De Koning heeft, na de vijf eerste wetsvoorstellen, nog acht andere doen aanbieden, van welke slechts zeven van de Tweede tot de Eerste Kamer gekomen en noodzakelijk zijn verklaard. De Tweede Kamer, van hare zijde, heeft slechts één voorstel gedaan, hetwelk door beide de andere takken is aangenomen.

Wie zijn er nu, onder de buitengewone leden, die, in stede van hunne roeping met beradenheid te vervullen, hunne tijdelijke intrede in de vergadering zouden willen kenmerken door zich zoo maar aanstands, en bij voorbaat, tot de berispingen op te werpen van al wat de gezamenlijke wetgevende magt vóór hen verrigt heeft? Wat meer is, die tot dat einde, geheel onbillijkwijze, haar werk zouden willen toetsen aan een oogmerk, dat daarbij niet tot grondslag is genomen. Dit toch, en anders niet, is wat het nadel zoude moeten zijn, kon de geopperde prejudiciële vraag in overweging komen.

Trouwens, ja, naar des schrijvers wijze van zien, zoude de bijkomst der buitengewone leden te weeg brengen, dat én de Koning én de beide Kamers

nu in eene andere en hoogere hoedanigheid, en tot een ander doel, te handelen hebben, dan te voren! (bladz. 22.) Ook dit denkbeeld laat zich berleiden tot de verkeerde toepassing van een enkel woord, zoo als nader zal zijn aan te wijzen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 8 Aug. Zr. Ms. fregat de Rijn, aan boord hebbende Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, heeft den 22 Julij Maltha verlaten, om zich te begeven naar Girgenti, Algiers en Toulon.

— Men schrijft ons het volgende:
Aan het Handelsblad is uit Luxemburg gemeld, en door hetzelfde in het nummer van den 6 Augustus medegedeeld, dat van af den 8 dezer maand het Groothertogdom Luxemburg een deel van het Deutsche Tolverbond zal uitmaken.

Van dit even als het eenige dagen vroeger in hetzelfde dagblad medegedeelde bericht omtrent de bijzonderheden der onlangsche onlusten in het Groothertogdom, ten gevolge van de duurte der graanprijzen, kan ik u melden, dat het van allen grond is ontbloeit.

Tot dus verre had men in Luxemburg het Belgische toltarief bijgehouden; maar dit was in de meeste opzichten aanmerkelijk hooger dan het Pruisische, en vorderde alzoo noodwendig eene voorziening, doordien de met Pruisen aangeknoopte onderhandelings lang werden gerekt, en het land lijdende was onder de bestaande hooge regten.

Dien ten gevolge werd het Pruisisch tarief, als het laagste, hoewel met eenige wijzigingen, aangenomen, en zulks te meer, dewijl de handelbelangen van het Groothertogdom hetzelfde veeleer naar Duitschland dan naar België trekken; maar voor als nog is, zoo ver men weet, van eene aansluiting aan het Deutsche Tolverbond geene rede geweest. De tijd zal moeten leeren, of zoodanig eene aansluiting later tot stand zal komen dan niet.

— Men meldt ons, dat Z. M. den heer C. Lobé, consul der Nederlanden te Cadix, heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Aan den heer A. W. Tehtje is, naar wij vernemen, een eervol ontslag verleend als 2de luitenant-kwartiermeester bij de 10de afdeeling infanterie, terwijl dezelve voorts is benoemd tot 2den boekhouder en ontvanger ter kust van Guinea, tevens belast met de dienst als intendan van oorlog voor de administratie van het departement der Africaansche werving te Elmina.

— Wij vernemen, dat Z. M. aan den heer J. Thomkens, op deszelfs daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag heeft verleend, als burgemeester en secretaris der gemeente Hengelo (Overijssel).

— Door Z. M. zijn benoemd: Tot heemraad van den Bommelerwaard, boven den Meidijk (Gelderland), P. C. van der Pant; tot heemraad van den polder de Kiesheid, onder 's Graven-Ambacht, gemeente Pernis (Zuid-Holland), Pieter Kleinjan; tot heemraad van den Eendragtspolder, op den grond van den Hitzert (Zuid-Holland), Cornelis Verhulst; tot heemraad van den polder Oud-Cromstrijen met het Westmaas Nieuwland bedijkt (Zuid-Holland), Jan Vermeer; tot heemraad van den polder Oud-Herkingen (Zuid-Holland), Leendert van der Sluis; tot heemraad van den Polder het Westmaasche Nieuwland (Zuid-Holland), Gerrit Vink Az.; tot hoofd-ingeland van Schieland (Zuid-Holland), mr. Cornelis Catharinus van der Schalk; tot dijkgraaf van den Westerlandischen polder (Zeeland), Marinus Tolhoek; tot dijkgraaf van den West-Kraaijert polder (Zeeland), Antony Braam; tot gezworen van de polders van Oud-Vossemeer (Zeeland), Jacob Geluk Johz.; tot gezworen van de polders van Hengst en Rummersdijk (Zeeland), Jacobus Sergeant; tot mede volmagten in den Noord-polder te Warffum (Groningen), Geert Reinderts en Pieter IJzbrands Schattenburg; tot lid of volmagt van het polderbestuur van den Finsterwolder polder (Groningen), Hajo J. Smid; tot dijkregters in het dijkregt van Uithuistermeeden (Groningen), Jebbe Hendriks Aldertshof en Jacob Fokkes Wiersum.

— Het heeft Z. M. behaagd den majoor Tieleman van het regiment hussaren n°. 7, in Neêrlandsch Indië, op deszelfs verzoek, het pensioen te verleenen, met toekenning van den rang van luitenant-kolonel, zonder bezwaar voor 's Rijks schatkist.

— Het examen van adelborsten voor de marine, om over te gaan tot

MENDELWERK.

DE ZOON VAN DEN WOEKERAAR.

(Tijl bewerkt naar het Fransch van ELIX BERTHET.)

(Tervolg en Slot.)

oedend stortte PHILIPPINE hem andermaal te lijf, om hem, ware het mogelijk, te vervolgen, en CHARLES had alle zijne kracht noodig om dien val van razernij af te slaan.

«Van hier! van hier!» gijnsde zij; «dit goud behoort mij en der schim van vader!... Niets zult gij en van hebben, leeglooper! verkwister!... jare lang hebben wij noodig gehad om onzen schat te verzamelen; hebben daarvoor honger en gebrek geleden, en nu zoudt gij er mede strijken: nu zoudt gij dat zoo zuur verdiende geld er doorbrengen!...»

«Bij den Hemel, dat zal niet gebeuren... Ga heen, ontlaar, voort hier, of ik ruk u de oogen uit het hoofd, en ik worg u en open u de hiel met mijne nagels en ik zwelg uw bloed...»

«Worstelde vergeefs, en wroeg zich doldriftig om uit CHARLES's sterken, werden arm los te komen: de goudzakken, die door deze beweging kwam haar ter aarde vielen, vermeerderden door hunnen doordringenden klom nog de verwoedheid van het monster.

«Op eens zag hij, dat het doodsbleeke aangezicht der oude onnatuurlijke rood werd; dat haar hoofd op hare schouders nederzank; hij voelde, hare kranachtige ledematen verlamden... De woorden smoorde in de keel: het paroxysmus harr woede had een' aanval van beroerte te wege gebragt.

CHARLES sleepte haar uit het hok, schoof in aller ijel de kast voor het-... droeg zijne bewusteloze tante op de legerstede zijns vaders, poogde te vergeefs tot bedaren te brengen, en spoedde zich daarom naar bed-... ten einde den noodigen bijstand te erlangen. Hij gelastte de portier ommeddellijk een' geneesheer te halen, en snelde weder naar boven.

«door de kamer, waarop hij PHILIPPINE buiten kennis had gelaten, is digt gegrendeld.

Alleen gebleven en weder bijgekomen, had zich de oude opgesloten, en naar haren dierbaren schat gesleept.

Smeekeingen, vermaningen, alles was vruchteloos: de deur bleef gesloten, zelfs op de dringende en anders veelvermogende bedden der portierster, en de ernstige waarschuwingen des docters.

Een geruime tijd verstreek, eer een slotenmaker was gehaald, en de deur opengebroken: toen CHARLES het vertrek binnen stortte, vond hij de zuster van den woekeraar dwars voor de kast liggen, die zij in hare laatste oogenblikken nog ten halve had verschoven.

PHILIPPINE DUFOUR was niet meer.

CHARLES DUFOUR erfde vijftig duizend livres inkomen.

DE WEDER-ONTMOETING.

Achtien maanden waren verlopen.

Niet verre van het weiland, nabij Meudon, waar wij bij den aanvang dezer episode de familie LEDOUX haar Zondagsch vermaak zagen genieten, bemerkte men een klein landhuis, welks vrolijke ligging aan de boorden der Seine hetzelfde tot een waarlijk bijzondere ligging maakte.

Op het oogenblik, waar wij den draad der gebeurtenissen weder opnemen, werd die buitenplaats bewoond door den weduwnaar LEDOUX en diens aanminnige dochter.

De n.aatschappelijke stelling van den ouden koopman had aanmerkelijke veranderingen ondergaan. Het winnen van een sinds lang door hem opgegeven regtsgeeding had eene zoo onverhoopde als belangrijke verbetering in zijne geldelijke omstandigheden ten gevolge gehad: maar de plotselinge dood zijner gade vergalde ten eenemale de vreugde, die den grijsaard deze ommekeer van zaken overigens natuurlijk deed ondervinden.

Een zoo droevig sterfgeval veroorzaakte eene gevoelige ledigte in den huislijken kring van het kleine gezin, die echter eenigermate werd aangevuld door den jeugdigen, maar gunstig befaamden regtsgeleerde, ALFRED MOREAU, wiens vader tot de slagtofers van den woekeraar DUFOUR behoorde, en aan wiens ongewone begaafdheid en edelmoedigen dienstijver de familie LEDOUX het winnen van hunnen bijna hopeloos regtschandel te danken had.

Ook betoonde LEDOUX aan den jongen, welsprekenden bepleiter zijner regten de onbeperkte erkentelijkheid: men bewoerde zelfs vrij algemeen, dat

ALFRED MOREAU weldra met de dochter van zijnen cliënt in den echt zoude treden, hoewel ANAIS de vurige liefde, die de jongeling haar toedroeg, hoogstens met een gevoel van dankbare vriendschap scheen te beantwoorden, en door eene diepe droefgeestigheid, welke het meisje reeds vóór den dood harer moeder kwelde, bij menigen het vermoeden deed ontstaan, dat een verborgen, knagende hartstocht haar gemoed verteerde.

Op een verrukkelijken zomeravond, dat LEDOUX den jongen MOREAU een eind wegs naar Parijs begeleidde, en ANAIS, alleen gebleven, eenige verstrooiing zocht in de beschouwing van eenen onbewolkten zons-ondergang, verscheen eensklaps aan het uiteinde der laan, die het zomer verblijf haar's vaders tot wandeldreef verstrekte, eene sierlijke tilbury. De vaart van het rijtuig was zoo snel, zoo onregelmatig, zoo slingerend, dat het geveel twijfel leed, of het schichtige, hollende paard wilde niet

adellorsten der 1de klasse, zal aan het instituut te Medemblik, den 12 en 13 dezer, plaats hebben. De beide vlag officieren tot het afnemen van de examenen benoemd, zijn de heeren: de schout-bij-nacht de Man, directeur der marine te Amsterdam, en de schout-bij nacht Pool. Dewijl er tegenwoordig vele adellorsten, 1ste klasse, in Oost-Indië geëmploieerd zijn, waardoor het exercitie-escader slechts weinige adellorsten aan hoort heeft, geloof men, dat er, althans niet minder jongelingen als adellorsten met October op het Instituut te Medemblik zullen worden opgenomen, dan het getal, dat van het instituut tot adellorsten 1ste klasse staat bevoorrd te worden.

De vijfde algemeene kerkelijke vergadering der Herstelde Evangelisch Lutherse kerk is heden afgelopen, en misdien, bij afwezigheid van Z. Exc. den heer baron Pallandt van Keppel, minister van Eeredienst, door den Hoog Edel Gestrengen heer staatsraad mr. P. A. Brugmans gesloten.

Naar men verneemt, heeft gisteren onstreeks tien ure in het molenhuis van den buskruidmolen *Sollenburg*, onder Ouderkerk aan den Aemstel, een uitharsting plaats gehad, bij welke een der werklieden en een paard zijn omgekomen. De schade, welke dit ongeval heeft aangerigt, is overigens van weinig belang, en de fabriek gaat met werken voort.

De Belgische bladen bevatten het programma der concerten, die te Antwerpen, ter gelegenheid van het feest van Rubens, op Dinsdag den 13 en Woensdag den 14 dezer aldaar in den grooten schouwburg zullen worden uitgevoerd. Met belangstelling verneemt men daaruit, dat onze beroemde stadgenoot Mevrouw Janssens zich op dezelve zal laten hooren, onder anderen in het uit te voeren derde gedeelte der *Jaargetijden* van Haydn, en in het Oratorium: *Christus aan den Olijberg* van L. van Beethoven.

Uit Nijmegen meldt men: — Bij de menigvuldige berigten, betreffende de plegtige handelingen en feestvieringen, bij gelegenheid van de inwijding van het standbeeld voor den beroemden Rubens, te Antwerpen, waarvan de meeste dagbladen thans zoo uitlokkend gewagen, kan het mischien niet geheel ongepast geacht worden, het volgende te vermelden: — Voor eenige maanden werd alhier, in het Locaal der Publieke Verkoopingen, een schilderij gekocht van een familie in deze stad afkomstig, welke bij verandering van woning zich van dezelve had verlangd te ontdoen. De koper van dit stuk bood hetzelfde, weinige dagen daarna, den heer Heugst, lid van den stedelijken raad, ten verkoop aan. De aangeboden schilderij was echter geheel vuil en had op zichzelf niets aanbevelingswaardig, zoodat de heer H. weinig lust gevoelde dezelve te bezitten. Daar echter de verkoper bleef aanhouden en slechts eene som van f 10 voor het stuk eischte, bood de heer H. f 4, meer omdat hij eens wilde beproeven, of de schilderij schoon te krijgen zoude zijn, dan wel dat hij eenigermate derzelve kunstwaarde vermoede. De koop ging door, en na vele vergeefse moeite, gelukte het den koper eindelijk de schilderij van het vuil te bevrijden, hetwelk ten laatste met vele voorzichtigheid geschiedde, alzoo hij zag dat hoe meer het losging en weggenomen werd, des te meer de heerlijke kleuren van de schilderij te voorschijn kwamen, zoo dat hij toen reeds bemerkte eenen goeden koop gedaan te hebben. Maar niet weinig klom zijne verbazing en werd hij verrast, toen eenigen tijd na dit voorval twee Belgische kunstkenner zijne kleine verzameling kwamen bezien, en bij de beschouwing van het genoemde schilderij hetzelfde eenparig voor eenen echten Rubens verklaarden, verzekerende, dat ergens op hetzelfde de naam des grooten meesters moest te vinden zijn, en waarlijk, na eene opletende beschouwing, vond men denzelfden naam ook, op de door den schilder gewone wijze uitgedrukt, in de plooiën van het gewaad van een der beelden als verborgen, zoodat het stuk voorzeker eene belangrijke waarde heeft, en dit inderdaad eene toevallige, maar gelukkige koop mag heeten. De schilderij, welker bezigtiging de heusehe eigenaar aan elk fatsoenlijk persoon, die zich daartoe bij Z. Ed. aanmeldt, gaarne vergunt, stelt voor: de aanbidding der herders, en is van een verwerdelyk schoon coloriet, waardoor zij onwederstaanbaar trekt en loeit.

GRAVENHAGE 7 Aug. De commissie uit Tweede Kamer der Staten-Generaal, belast met het opmaken van het concept-adres, in antwoord op de troonrede, is heden vergaderd geweest. Morgen zal de Tweede Kamer in commissie bijeenkomen, in welke zitting het door die commissie gereedgemaakt concept-adres zal worden gelezen, en daarna naar de afdeelingen verzonden. Waarschijnlijk zal dit adres Maandag bij de gemelde Kamer worden aangenomen, terwijl de aanbidding van hetzelfde aan Z. M. denkelijk Woensdag of Donderdag zal plaats hebben, waarna de Kamer zich in hare afdeelingen zal bezig houden met het onderzoek der 13 bekende ontwerpen tot wijziging der Grondwet. Het hoofd dezer ontwerpen luidt als volgt: «Alzoo wij in overweging genomen hebben, dat, bij de wet van den 11 Junij 1840, is verklaard, dat de noodzakelijkheid bestaat tot verandering van het ... art. der Grondwet van het Koninkrijk der Nederlanden, en dat daarbij tevens die verandering zelve duidelijk aangewezen en uitgedrukt is;» *enz.* *Mogende Heeren!* In overeenstemming met hetgeen Wij bij de opening dezer buitengewone zitting van de Staten-Generaal hebben te kennen gegeven, bieden Wij aan U Edel Mogenden hierna tevens aan dertien ontwerpen van wetten, betreffende de veranderingen en bijvoegingen in de Grondwet, welke noodzakelijk zijn verklaard bij de wetten van den 13 en 21 Junij jl. Wij bevelen U Edel Mogenden in Godes heilige bescherming.

Men verneemt, dat Z. M. aan den heer Drieling alhier, op zijn verzoek een eervol ontslag heeft verleend, als tweede luitenant bij de dienstdoende schutterij. Tot 1sten luitenant bij die schutterij is onder anderen benoemd, de heer jonh. M. Clifford.

ZWOLLE 6 Aug. De belangstelling in de tentoonstelling van voorwerpen van Overijsselsche nijverheid en kunst blijft voortduren, en het getal bezoekers blijft groot.

Behalve de 1,281 personen, die dezelve in de voorgaande week bezochten, zijn er in de 4 eerste dagen dezer week 743 kaartjes afgegeven, en is de aanzienlijke opname van den catalogus nagenoeg gedeelteerd, zoodat men tot eene nieuwe heeft moeten overgaan, zullende in de behoefte voor een paar dagen worden voorzien, door het nederleggen van eenige exemplaren in de zalen der tentoonstelling, ten algemeenen gebruik.

Men had heden het genoegen den heer Kooi, een der directeuren, met een hoofdamtenaar der directie van de Nederlandsche Handel Maatschappij uit Amsterdam, ter bezigtiging der tentoonstelling, alhier te zien, en van de zelve de hooge belangstelling der directie van dat belangrijke handels ligchaam,

dat zoo veel welvaart bevordert en daartoe, in die tentoonstelling te mogen vernemen.

Het toneelgezelschap onder directie van den heer R. Engelman heeft Woensdag deszels laatste voorstelling gegeven, welke even als de vorige ons een bijzonder genoegeeliken avond verschafte. Zeer gevoelig voor den buitengewonen bijval, welke hun alhier is te beurt gevallen, betuigde de directeur in eenige dichtregelen daarvoor zijnen hartelijken dank aan het Zwolsch publiek, en na alvorens in treffende bewoordingen zijne gelukwenschingen geuit te hebben, eindigde hij met een welgemeend vaarwel, dat door de toehoorders met een daverend handgeklap werd beantwoord. Hadden wij ons veel voorgesteld van den daarop gevolgden wapendans, gemonteerd door den heer Voitus van Hamme, de uitvoering was, naar het algemeen gevoelen, onverbeterlijk, en mogten de talentvolle dansers en danseressen dan ook door het herhaalde bravo vernemen, dat ook het Zwolsch publiek die kunst naar waarde weet te schatten. Aan het einde van het budget, waarin mevrouw Engelman en de heer Peters de hoofdrollen hadden vervuld, namen beide achtervolgens een gevoelig afscheid, waarna ook hen het hartelijk vaarwel van het hoogst voldaan publiek werd toegevoerd. Wij brengen den heer Engelman openlijk onze hulde voor de onverbeterlijke uitvoering der gegeven voorstellingen, en hopen ook van onze zijde, in een volgend jaar, weder het genoegeel te mogen hebben, dat beroemd gezelschap ons Zwolsch toneel te zien verlieren, terwijl wij met genoegen hebben vernomen, dat de inrigting onzer vernieuwde schouwburgzal de verwachting der Amsterdamse toerleestellen verre weg heeft overtroffen. (*Overijsselsche Courant.*)

VLISSEINGEN 5 Aug. Men spreekt er van, dat het bureau van het loodswezen, onder directie van den vice-admiraal Jhr. Twent, uit de residentie naar Rotterdam zal worden verplaatst.

BELGIE.

Part. Corresp. BRUSSEL 7 Aug. Een Engelsch koerier, komende van Berlijn, en naar Londen gaande, is heden hier doorgereisd; men meent, dat hij belast is met dépêches, leudende kennisgeving van de ratificatie van het tractaat door Pruisen.

Dezer dagen is van hier aan een ander dagblad gemeld, dat de met verlaten zijnde miliciens opgeroepen zullen worden om naar hunne corporsen weder te keeren, en dat het leger op den voet van oorlog zal worden gebracht; maar het eene zoo wel als het andere is tot dus verre van grond ontbloot.

Brussel, of liever geheel België, wemelt tegenwoordig van Hollandse familieën, die er een gedeelte van het schoone seizoen doorbrengen, of het land in alle rigtingen doorzeilen.

Gisteren zijn Hll. MM. met Hoogstderzelver kinderen en gevolg over den spoorweg naar Ostende vertrokken. Morgen gaat de Koning met de stoomboot *Arifl* naar Londen: doch men verwacht Z. M. zeer spoedig terug.

BRUSSEL 7 Aug. Sedert eenigen tijd houdt men zich bezig, om alle de voorwerpen, die, zoo als bekend is, het eigendom zijn van Z. K. II. den Prins van Oranje, en zich in het locaal, waarin het hoog militaire gerechtshof deszels zittingen houdt, (*Place Royale*) bevinden, weg te ruimen.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 6 Aug. Schier alle de dagbladen van heden bevatten de tijding, dat Oostenrijk en Pruisen het tractaat van Londen hebben geratificeerd, en dat de Kamers niet tegen den 23 September zullen worden bijeengeroepen. Men meent, dat de ordonnantie daartoe van het kasteel van Lou zal worden gedagteekend, indien namelijk het Fransche gouvernement voortgaat zich te wapenen, hetgeen zal worden beslist in de zamenkomst van den Koning met de heeren Thiers en Guizot, welke aldaar zal plaats hebben.

Met een pijlik gevoel vestigt men hier de aandacht op de toenemende bitterheid, met welke het onderwerp door de Fransche en Engelsche drukpers behandeld wordt.

Eene telegraphische dépêche van Toulon meldt heden, dat de stoombooten van oorlog, *Le Tonnerre* en *Le Syx*, gisteren avond in der ijl vertrokken zijn. De eene der stoombooten begeeft zich, naar men verzekert, naar La Plata, en de andere naar Buenos Ayres, met last, om de afdoening te bespeeligen der gescheillen, welke tusschen Frankrijk en deze Republieken bestaan, ten einde aan de Fransche oorlogschepen, die zich aldaar bevinden, eene andere bestemming te kunnen geven.

Het gerucht der ratificatie van het viervoudig tractaat door Oostenrijk, hetwelk zoo aanmerkelijk op onze beurs gewerkt heeft, is door de Engelsche bladen niet geheel bevestigd. De goedkeuring echter, die Z. M. de Keizer over de sluiting van dit tractaat heeft te kennen gegeven, wordt geoordeeld gelijk te staan met de ratificatie zelve, die men meent, dat spoedig volgen zal.

De goedkeurende keizerlijke dépêche, is vóór de aankomst van den heer De Saint-Aulaire te Weenen, van daar naar Londen afgevaardigd, en op het oogenblik van hare verzending schijnt het Weener kabinet zelfs niet de minste gedachte gehad te hebben, dat het beoelde tractaat eenigerlei tegenstand in Frankrijk zou kunnen ontmoeten. Nu is de vraag, of de heer De Saint-Aulaire vroeg genoeg te Weenen zal aankomen, om het Oostenrijksche Gouvernement de vroutwaardiging, die het tractaat in Frankrijk heeft opgewekt, nog in tijds te doen kennen, en daardoor veellicht de afzending der eigenlijke ratificatie te verhouden. Zoo ja, men heeft dan reden te vertrouwen op eene minnelijke wending der zaak, vermits de Oostenrijksche diplomatie tot dus verre, ter bewaring van den vrede, geene offers ontzien heeft. Doch, hoe vurig men wenschen magt er in te slagen Oostenrijk van het verbond weder af te trekken, het is zeer te betwijfelen, of dit zal kunnen gelukken; te meer, omdat, volgens den *Morning-Post*, de ratificatie slechts twee of drie dagen, na de afzending der bovengemelde goedkeurende dépêche, van Weenen zou verzonden worden. e onze gezant, in dat geval, te laat zou komen.

De ratificatie van Pruisen zal ongetwijfeld spoedig ontvangen worden. Behalve, dat de tegenwoordige Koning geacht wordt op de sluiting van het tractaat grooten invloed te hebben gehad, is deszels betrekking tot den Keizer van Rusland zoodanig, dat het dezen Monarch gemakkelijk moet zijn, den Koning aan zijne staatkunde innig te verbinden.

beleefdheid een' heerlijken ruiker aan, dien hij eigenlijk, zeide hij, voor eene andere dame had bestemd.

«Mijnheer,» antwoordde de ket mijne sebroemvallig, «toen gij arm en hopeloos op de wereld stond, boodt gij mij een nederig bloempje aan, en ik heb het aangenomen, omdat het de offerhande was van een edel gemoed. Maar deze kostbare bloemen, die gij aanvankelijk niet voor mij bestemdte....»

CHARLES wierp den ruiker verre weg en riep opgetogen:

«Gij herinnert u het viooltje, die offerhande van den ongelukkigen verlaten wees. O zeg mij spoedig, dat gij het bloempje hebt bewaard: ja, niet waar, ANAIS, gij hebt het bewaard?»

«Hoe ik dat gezegd,» stamelde zij met ontroering.

«Het is dan wel zoo! ANAIS, ik bid u, laat mij die hemelsche gedachte.»

«Mijnheer, daar is mijn vader,» hernam zij, weder op den koelen toon der groote wereld. En zij peegde hare verwarring zoo goed mogelijk te verbergen.

CHARLES viel als radeloos weder op zijn' stoel.

HET GEWEIGERDE VERZOEK.

De heer LEDOUX schreef niet verwonderd, den jongen DUFOUR alleen met zijne dochter aan te treffen. Hij had reeds beneden van den *groom* vernomen, wat er gebeurd was.

Hij begreep den jongen DUFOUR beleefd, maar koel. Spoedig kwam het gesprek op CHARLES's tegenwoordigen staat van zaken. De grijsaard kon zich niet onthouden hem de lofwaaardige voornemens te herinneren, die hij bij zijne eerste ontmoeting aan den dag legde, en hem onder het oog te brengen, hoe weinig hij die was nagekomen. Het scheen, dat niets hem onbewust was betreffende de jongelings nieuwe tamelijk losbandige levenswijze, zijne verspillingen en buitensporigheden. Spottende voegde LEDOUX er ten slotte bij, dat hij gaarne erkende, dat de zoon van den woekeraar zijn vermogen ten volste waardig was, al ware het slechts om de leer der tegenstrijdigheden met een nieuw voorbeeld te verrijken.

Nadenkend en de oogen ter aarde gewend, had CHARLES den regtschapen man aangehoord; zwaar drukten hem diens harde, maar verhoemde verwijten, want dezelve vonden een' luiden weergang in zijn geweten, dat hem meer dan eens gestrengelijk had berispt, daar hij het zoo schandelijk ver-

Ten aanzien van het tractaat, bevat de *Commerce* in een Weenen, eenige nadere bijzonderheden. Volgens denzelfden paald, dat, zoo ras de Pacha het voornemen aan den dag gen, om zijne eischen met de wapenen te ondersteunen, de kusten van Syrië zal doen blokkeren, en eene leger-afdeeling ontschepen, om dat eiland voor den Sultan in bezit te houden, land zal in dat geval een hulpleger van 20,000 man, dat, onder bewilliging der contracterende Mogendheden, tot 40,000 worden opgevoerd, gereed houden, om het Egyptische leger op Constantinopel aan te rukken. Zoodra Ibrahim de gronmogt komen te overschrijden, zal het Russische leger, het Turksche, den vijand te keer gaan. Oostenrijk en Pruisen niet dan indirectelijk tegen den Onder-Koning handelen; dat zij zullen de uitvoering van het tractaat aan Rusland en Engeland behoudens evenwel, dat Oostenrijk langs den Donau in Hongerij-afdeeling zal bijentrekken, om naar omstandigheden te delen, en het Engelsche escader, voor de blokkade van Syrië eene Oostenrijksche scheeps-afdeeling zal versterken.

Volgens denzelfden brief, behelst een der laatste artikelen van den tractaat de bepaling, dat Engeland en Rusland hunne eer tot pand stellen, dat zij alle de provincien, die den oorlog, door hen bezet mogten worden, aan den Sultan geven, zoodra de Porte hunne hulp niet meer zal noodig hebben.

Men ziet ligtelijk in, voor hoe velelei uitlegging deze bepaling is. Vermits niet gezegd wordt, wanneer en in welk geval de schouw moet worden de hulp der beide Mogendheden te kumen, zou een opstand in Turkije, behoudelijk oederhouden, voldoende het voorwendsel van steeds dreigend gevaar te wettigen, en van het eenmaal ingenomene te doen voortduren.

De ministerieel bladen melden eenstemmig, dat er, voor aan de bijeenroeping der Kamers nog niet gedacht wordt, ongerijmd, te onderstellen, dat die bijeenroeping, tegen over plaats hebben. Als zij noodig wordt, zullen de afgevaardigden acht of tien dagen na de zamenroeping te Parijs moeten bevinden.

De *Moniteur* van heden heeft in zijne altijd betekenissvol uittreksels opgenomen van de artikelen uit de Engelsche *Sun*, welke deze dagbladen getuigenis afleggen van den bestaanden voortdurende der betrekkingen van vriendschap met Frankrijk, ders van den vrede zullen dit voorzeker met genoegen in het blad opmerken, en er, niet zonder grond, bewijs in vinden van gen, waarmede van zoodanige artikelen door ons hof en kabinet nis genomen.

De Koning, zegt men, heeft dezen morgen incognito het hof liden bezocht, ter bezigtiging van de tombe voor Napoleon, dellen van de standbeelden, die bestemd zijn, om haar te vers-

Men ziet eerstdaags een koninklijk bevel-chrift te gemoet, satie van de nationale garde in verschillende steden der de onder anderen te Lyon.

De verliezen onzer speculanten bij de laatste rescentre worden millioen francs begroot, waarvan men berekent, dat vijf mill taald hebben kunnen worden.

PARIJS 6 Aug. De *Constitutionnel* zegt, dat men den avond Parijs de tijding vernomen heeft, dat het viervoudig tractaat en Oostenrijk is geratificeerd. Dit dagblad beweert echter, daarmede geenszins is verrijgd, vermits toch, door de hem Syrië, de voornaamste grondslag van het tractaat vervallen is, zegt het, heeft ooit er aan getwijfeld, dat de ratificatie worden, en derzelve ontvangst heeft alzoo niets te betekenen. belangrijke voorval is de bevestiging van Syrië, die eene kan vrede heeft aangebracht, en eene kracht te meer bijzet aan de van Frankrijk.

Het gerucht wordt verspreid van een ontwerp van al zijde van het Fransche Kabinet met de Vereenigde Staten. Ten einde America tot dat verbond over te halen, zou de hetzelve zekere handelvoordeelen aanbieden.

De nieuwe gordijn der opera zal Lodewijk XIV voorstellen, tige hofzaal het privilege teekende der koninklijke muzik, midden van zeventig of tachtig der voornaamste mannen van rijke tijdvak.

Uit Toulouze schrijft men het volgende: — De luchtreizigen in den middag van 1 Augustus te zijn opgestegen, had aange ten togt des avonds van dien dag te zullen herhalen. Ten onthelbare menigte steeg hij toen ook werkelijk op; doch alvore noegzame hoogte te hebben bereikt, voerde de luchtstroom hen tegen een dak aan, zoodat het schuitle kanteelde, en de heer kneusd, doch men hoopt evenwel hem in het leven te zullen be-

Sedert eenigen tijd wordt te Constantinopel een weekblad dat in de Turksche volkstaal geschreven wordt, en staatkundige dige en handelsberigten, a'smede aankondigingen bevat. Dit bla een aanzienlijk getal geabonneerden.

Volgens brieven uit Barcelona dd. 30, heerschte in die maakts rust. De tegenwoordigheid van d'n heer dela Redoutte schen gezant, oefent aldaar eenen goeden invloed uit. Deze diploma de toegegenheid van meest alle de generaals der Koningin verwo tero is sedert het laatst langdurig onderhand met den gezant tot voelens omtrent Frankrijk gekomen. De heer de la Redoute verkijk, dat Spanje volkomen vrij moet handelen; Frankrijk wil het inwendig bestuur van dat land menigen; deze grondbegins den Spanjaarden gewis niet onaangenaam zijn. Men zegt, dat der stad zal worden opgeheven, zooda het nieuwe ministerie vestigt. H. M. de Koningin Regentes heeft wederom hare delingen op de Rambla hervat, en wordt door de bevolking ont-

kregeu vermogen zijns vaders verkwestte en in het water wierp, met dat goud des woekeraars euveladen te herstellen, gelijk verheven voornemen was.

Maar plotseling wischte hij een' traan uit zijne oogen, naderde vatte diens hand, en zeide op een' roerenden toon:

«Gij hebt wel gelijk, mijnheer! Tot nog toe ben ik de van mijns vaders geweest; maar het berouw komt nimmer te spade het oprecht is. Nog kan ik mijne dvalingen herstellen, en mij uitwisschen. Nog kan ik gered worden, en een' beteren weg Ik verlang niets liever, maar zulks hangt niet af van mij al mijnheer! kunt mijne verbetering bewaken: u vraag ik om de kracht, tot het uitvoeren mijner voornemens van boetdoening en betooning.»

«Mij?»

«Mijnheer LEDOUX, van het eerste oogenblik af, dat ik uwe gezien, heb ik haar benind. De gevloekte invloed van den enige bedorven vrienden, deden mij, waar is het, die engel vergeten; maar nu ik haar heb terug gevonden, en mijne hielde volk ontgleeijen; nu smeek ik u mij den steun niet te onttogen, zwakgestigheid in hare deugd zal vinden. Mijnheer LEDOUX, om de hand uwer dachter.»

ANAIS kon ter nauwernood hare ontroering verbergen. Haar roerloos; die voorslag scheen hem zoo onmogelijk, zoo vreemd, hoord, dat hij in het eerst geene woorden kon vinden, om zijne uit te drukken.

Eindelijk herstelde hij zich, en op een' vasten, ofschoon deelen toon, weigerde hij den zoon des woekeraars de hand van zijne ANAIS. Men zal deze schijnbaar gruwzame weigering gereedelijk billijken neer men nadenkt, dat LEDOUX onmogelijk voor zijn geweten kon woorden, zijne dochter uit te huwen aan den zoon van den bewo ellende, dien hij om zijne sielstresten nog dagelijks vloekte. Op elchverbiutenis te bewilligen, hadde hij zijwgende alle zijne regtm wenschingen terug getrokken, en het woeker-goud, door de tranen vele ongelukkigen bedaauid, tot een regtmagig verkregen eigen klaard, tot eene bezitting, die hij en zijne dochter zelfs deelden.

jongmensch, wiens levendig en trotsch voorkomen nog verhoogd werd door een' keurigen en voortreffelijk passenden dos.

Deze onbekenden, zoo niet onbescheiden wijze van binnenkomen gaf ANAIS het bewustzijn harer stelling weder, en, met vrouwelijke behendigheid hare aandoeningen verbergende, groette zij hem koel, hoewel bekeeld, en zeide met waardigheid:

«Ik weet waarlijk niet, mijnheer, of het voegzaam is....»

Uit deze ontvangst het onbetamelijke zijner handelwijze censchaps besefende, bleef CHARLES verleg en staan.

«Vergeeff mij deze onbedachtzaamheid, mejuffier,» zeide hij, zich eenigzins herstellende, «maar toen ik u zoo onverwacht teug vond, heb ik den aandrang niet kunnen wederstaan tot u te snellen. Ik vreesde u nogmaals te zullen verliezen.»

«Gij behoeft u niet te verontschuldigen,» hernam ANAIS op denzelfden koelen beleefdheidstoan. «Een ongeluk, gelijk u daar even is overkomen, gedooft dergelijke overschrijdingen der wellevendheid.»

Met eene beweging van hare hand wees zij den bedremmelen jongeling een' stoel.

Het onderbond der beide jongelieden een' tijd lang op dien ijskouden toon der wereld voortgezet, werd allengs echter levendiger en vertrouwelijker. Het gelukte CHARLES nogtans niet zich op eene voldoende wijze wegens zijne langdurige vergetelheid te rechtvaardigen. Met hoe veel zorg hij die gevaarlijke klip ook vermeed, leed hij toch eindelijk schipbreuk op dezelve. Toen liet gesprek daardoor weder de vroegere tint van onverschilligheid verkregen, wanhoopte CHARLES, wiens gesmoorde liefde bij den aanblik van ANAIS op nieuw in felle gloed dreigde te zullen ontsieten, een oogenblik aan zijn geluk; want hoewel de zoon van den woekeraar, door het bezit zijner schatten verblind, en in den maalstroom des levens — zoo als zijne vermeende talloze vrienden het begrepen — voortgesleept, het innige, stille en ware geluk, gelijk hem eene verbindtenis met ANAIS kon verzekeren, had leeren vergeeten, ja zelfs vermaden, zoo ontwaakte toch zijne begeerte naar hetzelfde levendiger dan ooit, toen hem dat geluk andermaal in ANAIS's schuldelooze en teedere oogen toelichte.

Het gesprek kwijnde en scheen geheel te zullen vallen; CHARLES stond op, gaf voor, dat hij haar niet langer wilde ophouden, en bood haar uit

